

~~24~~ 23

30.1.74

אל"מ רן שריג - מפקד חטיבה 179

חט' 7 קבלה 80 טנקים של החטיבה מתוך 111 טנקים, וכך רכב אחר ג'פים וכו' וכן ציוד לחימה.

חטיבתי לקחה 60 טנקים של חט' 164 ממחנה נפתלי. ביום א' 30.9.73 בשעה 17.00 קבלתי הוראה. עד למחרת יום ב' 08.00 בבוקר הגיעו 80 אחוז של האנשים. והיתה לי כל החטיבה ביד והיה לי גדוד משווד מלא.

עכבתי שחרור לפי הוראות אלוף הפיקוד עד יום ג' שעה 12.00 בבוקר, של אותו הגדוד. ורק כשהגיע גדוד אחר קבלתי רשות לשחרר הגדוד. לחטיבה כולה עכבתי שחרור עד יום ב' שעה 10.00.

קבלתי הוראה להחזיר הכל פרט לפגזי הטנקים שהשארתי בחוכם. ביום ו' בערב הגיעו עוד 2 גדודים והובלתי אותם לרמה והראיתי להם את הדרך.

המלחמה

חטיבתי היתה המהירה בפיקוד. הגדוד המהיר היה מוכן בק+15 בחרגיל. (על הטנקים שנשארו בימ"ח בפילון).

למרות החלפת הטנקים והקשיים בתחמוש היתה החטיבה בלחימה ב-ק+22.

לדעתי ק+24 מספיק. הפלוגה הראשונה היתה כבר במגע עם הסורים הרבה קודם לכן, כל החטיבה היתה בפעולה ובמגע בק+24.

בנתונים שלי זה מספיק ק+24.

זה מותנה בתאורה, בונקרים מסודרים וכו' בימ"ח.

כל הנתונים של חטיבתי בחור חטיבה מהירה קוזזו ע"י החלפה עם חטיבה 164 הפתאומית.

רשת הגיוס פעלה יפה בק+10. 80 אחוז מצוותי הטנקים היו כבר בפילון. העברתם למחנה נפתלי לקחה שוב זמן.

הגדוד המהיר הלבשתי על הטנקים של פילון, היחר כולם עם סמח"ט לנפתלי. נשק אישי קבלו כולם בפילון.

החל מ-062000 לחץ עלי רפול (אלוף אצ רפאל איתן) לשלוח לו מחלקות טנקים בכל המהירות. שלחתי מסגרת של 10 טנקים עם מג"ד דרך גשר בנות יעקב. יצאו ב-22.00 בלילה מפילון וכבר לפני 23.00 בלילה היו בקרב בציר הנפט עם הסורים.

14 טנקים נוספים יצאו מפילון 070100 הם יצאו עם 80 אחוז בטן תחמשת בלי תאום כוונות, משקפות חסרו, השגתי אותם בדרך ועם מ"פ סיווג שלחתי להם משקפות.

בימ"ח לא היו לי קרנפים יצאו בלעדיהם יצאו עם סרבליים. היו מעט מפות, רק לקבוצה ראשונה למג"ד ולמ"פ. צוותים לא אורגנים, זה פגם.

כ-70 אחוז אורגנים של פלוגה אחת היתר מפלוגה אחרת.

כל הטנקים הגיעו בסדר, למרות שהיו גם תקלות בדרך.

קבוצה אחת נכנסה לציר הנפט, השניה לציר אצ סינדיאנה-חושניה.

אני יצאתי לגשר אריק. כל הטנקים יצאו לאחר מכן (7 טנקים). נשארו 4 טנקים, אצ היתה בעיה של פיקוד, 3 יצאו עמי ועם מפקדת החטיבה.

הגעתי עם הגדוד הראשון, גדוד 96 לאזור קצביה מגשר אריק עם מפקדת החטיבה.

בשעה 05.00 חציתי גשר אריק וב-05.30 נחקלתי באוייב.

היינו על כל הצירים. הגדוד השלישי על ציר אל-על.

פריסה זו לא איפשרה שליטה של מח"ט. המג"ד 266 נפצע אחרי 3 שעות. המ"פ נפל בשבי.

10 הטנקים הראשונים יצאו מכלל פעולה עוד בלילה. עדיפות הסורים. הם היו מוכנים

בציר הנפט עם א.א. להם היתה תאורה, לנו לא היתה תאורה.

ב-7 הטנקים מתוך קבוצה ה-14 טנקים הנ"ל, גם נהרג המ"פ. *הקבוצה*

המצב לא היה ברור. רק כשראו טנקים סוריים להופיע, הופנו כוחותינו כנגד אותם

הטנקים. בחטיבתי פעלו גדוד 266 הפסיק לחפקד כגדוד מיום א' בצהריים. לאחר

שנפצע המג"ד קשה, הסמג"ד נהרג ועוד מ"פ נהרג. מ"פ שני נפצע קשה ונפל בשבי.

מ"פ שלישי נפגע והוא נחלץ רגלי. אותו המ"פ לאחר מכן יצא לכורדני וגייס שם טנקים

שוט-קל נוספים וחזר ולחם אתם במסגרת חט' 679.

יתר גדודי החטיבה הם: גדוד 96 וגדוד 278.

ב-05.00 עליתי עם גדוד 96 וב-05.30 נחקלתי בסורים כ-4-5 ק"מ

דרומה, בקצביה זה היה 14 ק"מ מהכנרת. גודל 278 הגיע לאל-על ולחם שם עד שעה 14.00 לבד עד שהגיעה חט' 9 והועבר. ~~אצא אצא ח"פ~~. ב-05.30 עלייתי על מארב עם השמש בעיניים. כשנתקלתי בחטיבה 46 הסורית שעלתה ויכולה הייתה לבחור בין ירידה לכנרת או התקדמות צפון-מערבית לצנובר.

הגודל 96 וגודל הסיור של אוגדה 36 היוו למעשה את כח הלחימה של חט' 179. גודל הסיור מס' 134 של אוגדה 36 הגיע אחרי שנפצעתי.

אני נפצעתי בדרך הקק"ל. המג"ד נפצע עוד לפני. קצין האג"ס היה חולה [REDACTED] ובא לפי קריאתי והוא היה חולה בשעה שהיא בטנק. ופעל בו כטען-קשר. מ"פ קיבל הפיקוד. סמג"ד נהרג עוד ב-08.00 בבוקר.

אחר הצהריים הגיע הסמח"ט, קיבל פיקוד וביום ב' נהרג. הוא ליד גשר אירי. אז קיבל קצין אג"ס את הפיקוד ומשה בריל (תח-אלוף משה בריל) סגן מפקד אוגדה 210) הגיע לקבל פיקוד על גודל זה וגודל הסיור, זו הייתה החטיבה.

קיבלתי החטיבה בסוף יולי 1973 הימ"ח היה מסודר יפה לו רק הייתי מקבל הטנקים שלי ממנו, המצב היה אחר.

ידעתי רק כי הסורים נעים חופשי על ציר הנפט.

אך להגיע למקום לקח יומיים חוץ השמדת 200 טנקים סוריים.

ידעתי כי יש סורים בנפת. ידעתי שהמצב לא טוב, ומצבה של חטיבה 188 קשה. לא ידעתי פרטים. ידעתי שהסורים עברו בהצלבות ומתקדמים בציר הנפט.

לא היו לי בעיות חדלוק ותחמושת, אך ביום א' אחר-הצהריים היינו קצרים בתחמושת. אך לא קראתי למלוי תחמושת.

הבעיה שלי הייתה תיאום כוונות. ~~אצא אצא אצא אצא~~ היה לי מקרה שעמדתי מול טנק ממרחק 200 מטר ולא פגעתי, אז חזרתי קצת לאחור עשיתי איפוס קרבי וחזרתי ופגעתי.

המסקנה שלי כי בימ"ח איך לגעת בכל מקרה לצורך נושאי גיוס או לצרכים אחרים.

לא קיבלתי סיוע ארטילרי, אך גם לסורים לא היה סיוע ארטילרי. גם פעילות

אורירת של ממש לא היתה, רק קרבות ש' בש' טהור. זה היה המצב ביום א'
עד לצהריים.

ביהודיה היתה חחנת פיננסי נפגעים ופיננסי הפצועים היה בסדר. גם אני פוניתי
בנגמ"ש הפיקוד.

שלושה גדודים המקוריים שלי סבלו 54 הרוגים. המלחמה בתחילה היתה ספורדית.
לא היתה אפשרות של שיקולים טקטיים. זאת היתה שאלה של אצאצא הדיפת הסורים
על ידי כל טנק שהיה מסוגל לכל.

(-) אל"מ רן שריג